

המשנה כלום, שהרי לדעת רבנן די במחשבה על אחת מן החלות בכדי לפגל את שתיהן, אם כן מאי לשון "לעולם"?

ועוד קשה על מה שאמרת בדעת רבי יוסי שאם פיגל בירך ימין לא פיגל בירך שמאל. הא אמר רב אשי, תא שמע: רבי אלעזר אומר משום רבי יוסי, פיגל דהינו חישוב מחשבת פיגול בעת שחיטת פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, ומחשבתו היתה בדבר הנעשה בחוץ דהיינו הקטרת אימורים ושפיכת שיריים הרי זה פיגול, אבל אם היתה מחשבתו בדבר הנעשה בפנים, ההיכל, כגון הזאות על הפרוכת ועל מזבח הזהב הרי זה לא פיגול.⁽¹⁹⁾ כיצד, היה עומד בחוץ ואמר, הריני שוחט על מנת לחזות מדמו בפנים

ובשניהן — בשני הכבשים, ורבי יוסי היא הסובר אין מתפגלת החלה מחמת המחשבה על חבירתה, ובדין זה באה המשנה לאפוקי מדרבי מאיר הסובר שמפגלין בחצי מתיר שלדבריו די במחשבה על כבש אחד בכדי לפגל את החלות, וכן להוציא מדעת דרבנן הסוברים שניתן לפגל את שתי החלות על ידי מחשבה באחת מהן, היינו דקאמר "לעולם" כלומר לעולם אפילו חישוב בשני הכבשים, אין זה פיגול עד שיחשב בשתיהן דהיינו שתי החלות [ומבואר בזה שמכל מקום צריך לחשב אף בשני הכבשים].

אלא אי אמרת משנה זו רבנן היא, ולאפוקי מדרבי מאיר קא אתי, לומר שצריך לפגל בעת שחיטת שני הכבשים, ותו לא חידשה

שחיטת אחד מהם שלא היתה מחשבתו אלא בעת עבדת חצי מתיר. 19. בתוס' [ד"ה פיגול] מבואר כי דעת רבי יוסי היא שאין פיגול כלל בחטאות הפנימיות וכדעת רבי שמעון במשנה בזבחים [מג א]. ואמנם, כתבו התוס' שמכל מקום אף אלו נפסלים על ידי מחשבה וכפי שלמדה הגמרא בזבחים [יד א] קל וחומר ממחשבת שלא לשמה, שפוסלת בחטאת אף על פי שאינה פוסלת בשלמים, וכל שכן מחשבת פיגול הפוסלת בשלמים שתפסול בחטאת. וכן כתבו בזבחים [יד א] על פי המבואר שם בגמרא כי אף רבי שמעון מודה לענין פסול מחשבה בחטאות הפנימיות.

והקשה בכתבי הגרי"ז, והלא רבי יוסי לא אמר אלא שהמחשבה בעת עבודת הפנימיות אינה מפגלת, ומשמע שמכל מקום אם חישוב בחטאות הפנימיות בעת עבודת החוץ שלהן הרי זה פיגול. ואם כן חלוקים רבי יוסי ורבי שמעון ביסוד הדין, לדעת רבי שמעון, מה שאין המחשבה פוסלת בפנימיות הנו דין בקרבן שכל

עבודת חצי מתיר אינה מפגלת, אם כן מדוע שנינו במשנתנו שהמחשב בעת הקמיצה פיגול, הלא הקמיצה אינה אלא חצי מתיר במנחה שהרי יש במנחה גם את עבודת הלבונה! ? ותירץ, כי הקמיצה מצד עצמה וודאי חשובה עבודה שלמה כיון שאין הקמיצה נעשית אלא בקומץ ולא בלבונה, וראיה לדבר, שהרי המחשבה בעת הקטרת הקומץ לבדו אינה מפגלת לדעת רבנן, והיינו משום שעבודה זו נעשית גם בלבונה ומשום כך חשובה היא חצי מתיר.

עוד הקשה, והלא אף חכמים סוברים שניתן לפגל בחצי מתיר, שהרי אמרו במשנה שאם חישוב בעת הקמיצה להקטיר קומצה למחר הרי זה פיגול, הרי שאף על פי שהקטרת קומץ הינה עבודת חצי מתיר מכל מקום מתפגלת מחמת המחשבה עליה! ? ותירץ, אין זו קושיא, כי אין דבר זה דומה למחלוקת רבי מאיר ורבנן לגבי שני כבשים, כיון שמשנתנו עוסקת באופן שחישוב על חצי מתיר בעת עבודת מתיר שלם, ומה שאין כן לגבי שני כבשים שחישוב בעת